

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobce: J. S.
bytem H. 2249, R. p. R.
zastoupený advokátem JUDr. Janem Stančíkem
sídlem Hemy 855, 757 06 Valašské Meziříčí

proti
žalovanému: Zeměměřický a katastrální inspektorát v Brně
sídlem Moravské náměstí 1, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2017, č. j. ZKI BR-O-18/169/2017-29

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou ze dne 26. 6. 2017 doručenou zdejšímu soudu téhož dne 28. 8. 2017 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2017, č. j. ZKI BR-O-18/169/2017-29 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“) zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Zlínský kraj, Katastrální pracoviště x (dále jen „katastrální úřad“) ze dne 11. 1. 2017, č. j. OR-386/2016-836-13 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým bylo rozhodnuto o námitce proti obnovenému katastrálnímu operátu v katastrálním území x podané dle § 45 odst. 3 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění účinném ke dni napadeného rozhodnutí (dále jen „katastrální zákon“), směřované proti geometrickému a polohovému určení pozemku parcely katastru nemovitostí číslo x a proti její výměře.
2. Prvostupňovým rozhodnutím bylo rozhodnuto tak, že zákres vlastnické hranice mezi pozemkem p. č. x a pozemky p. č. x, x, x, x, x, x a x v katastrálním území x zůstává nadále evidován v souboru geodetických informací beze změn; jakož i zákres vlastnické hranice mezi pozemkem p. č. x a pozemky p. č. x, x a x v katastrálním území x zůstává nadále evidován v souboru geodetických informací beze změn. Pozemek p. č. x tak bude v katastru nemovitostí evidován podle výsledků obnovy katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací s výměrou 2 754 m². Námitka podaná žalobcem byla tímto prvostupňovým rozhodnutím proto zamítnuta.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce pokládá napadené rozhodnutí a jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí za nezákonné, jelikož správní orgány měly zahrnout mezi účastníky správního řízení nejen vlastníky pozemků přímo sousedících s pozemkem v jeho vlastnictví (pozemek p. č. x), ale také vlastníka pozemku p. č. x, neboť byl dotčenou osobou. Po obnově operátu se výměra tohoto pozemku zvětší o 266 m², a to v důsledku posunu hranice pozemků o cca 3 m, o které by se měly změnit hranice žalobcova pozemku. Následkem tohoto posunu žalobce pozbude vlastnictví betonové zídky tvořící jeden funkční celek s pozemkem p. č. x, která se po digitalizaci stane součástí pozemku p. č. x.
4. Žalovaný měl rovněž v daném řízení nechat uskutečnit místní šetření a zjistit a zaměřit příslušné hranice pozemků přímo v terénu. Jelikož tak neučinil, došlo k nesprávnému až dokonce spekulativnímu posouzení dané věci žalovaným.
5. Napadené rozhodnutí i prvostupňové rozhodnutí je zároveň nepřezkoumatelné, neboť správní orgány nevypořádaly některé námitky žalobce. Obnova katastrálního operátu povede ke vzniku vlastnických a sousedských sporů, a to právě kvůli zídce, která chrání před sesuvem zpevněný asfalt na pozemku p. č. x. Vlastník pozemku p. č. x nebude mít motivaci ji stavebně udržovat a opravovat, neboť pro jeho pozemek nebude mít žádný funkční význam. Hranice p. č. x by se proto neměly měnit vůbec anebo by se měly změnit podle skutečného stavu reálných hranic v terénu. Zadrugé, zájmem katastrálního úřadu by mělo být dodržení reálných hranic pozemků za situace, kdy jsou již vybudovány hraniční stavby na pozemcích podle dosud platné katastrální mapy. Zatřetí, zaměřením hranic předmětných pozemků dle skutečného stavu v terénu by v předmětné lokalitě nikdo nebyl

poškozen na úkor zvýhodnění jiného vlastníka, vše by tak mohlo zůstat v nezměněném stavu, který nevyvolává žádné spory.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný se k žalobnímu návrhu vyjádřil v podání ze dne 11. 7. 2017. Námitce žalobce proti výměře a zobrazení hranice pozemku p. č. x v obnovené katastrální mapě nemohl katastrální úřad vyhovět, neboť v řízení o námitce dle § 45 katastrálního zákona a rovněž v rámci obnovy operátu nezjistil, že by dosavadní operát obsahoval chyby ve smyslu § 36 odst. 1 písm. a) a b) katastrálního zákona, které je třeba opravit. Katastrální úřad by se totiž mohl dopustit zřejmého omylu při zobrazení hranic v obnovené katastrální mapě jen tehdy, pokud by je zobrazil zjevně odlišným způsobem, než je patrné z příslušného podkladu, který je pro zobrazení hranic určující, až už analogové mapy bývalé pozemkové evidence, případně katastru nemovitostí, či výsledku zeměměřické činnosti uloženého v dokumentaci a případně též z listiny uložené ve sbírce listin katastrálního operátu.
7. Námitce žalobce na posouzení správnosti geometrického určení pozemku p. č. x a tedy rozšíření účastníků o vlastníka tohoto pozemku nemohly správní orgány vyhovět, jelikož tento věcně nesouvisí s předmětem řízení, kterým je geometrické a polohové určení hranice pozemku p. č. x na styku s pozemky p. č. x a x. Uvedený předmět řízení přitom vymezil sám žalobce v námitce ze dne 18. 11. 2016. Jeho rozsah potvrzuje žalobce rovněž v předmětné žalobě, neboť jejím obsahem je především nesprávnost zobrazení hranice mezi výše uvedenými pozemky tvořené zídou ve vlastnictví žalobce. Pokud se žalobce domnívá, že údajným nesprávným zobrazením této hranice v obnovené katastrální mapě pozbyde vlastnictví této zídou, žalovaný připomíná, že rozhodnutí týkající se správnosti údajů v katastrálním operátu, ať už platném či obnoveném, nemohou svými právními účinky zasáhnout do sféry hmotněprávních vztahů, tj. založit, změnit či zrušit vlastnická či jiná věcná práva k evidovaným nemovitostem.
8. Katastrální úřad postupoval při obnově katastrálního operátu v souladu s příslušnými právními předpisy. Geometrické a polohové určení hranice je v mapě obnoveného katastrálního operátu evidováno dle příslušných podkladů. Obnova operátu přepracováním vychází z podkladů dokumentovaných u katastrálního úřadu a nejsou při ní zjišťovány hranice pozemků v terénu, správní orgány nejsou kompetentní k rozhodování o průběhu vlastnických hranic v terénu, proto nebylo možné vyhovět žalobce zaměřit hranice v terénu podle skutečného stavu. Jelikož nebyly porušeny právní předpisy upravující postup v řízení o obnově operátu přepracováním dosavadní katastrální mapy do elektronické podoby, nelze považovat napadené rozhodnutí za nezákonné.

IV. Jednání

9. Na nařízeném jednání dne 24. 9. 2019 účastníci řízení setrvali na svých procesních stanoviscích. Právní zástupce žalobce navrhl jako důkaz svědeckou výpověď žalobce a vypracování znaleckého posudku z oboru geodzie, jehož podstatou by mělo být srovnání zobrazení předmětného pozemku ve zjednodušené evidenci se zobrazením v evidenci katastru nemovitostí a také porovnání s reálným stavem. Tímto by byl přezkoumán postup správních orgánů provádějících obnovu katastrálního operátu včetně stanovení jednotlivých lomových bodů v terénu. Daný návrh na pořízení znaleckého posudku však zdejší soud zamítl, jelikož žalobce ve svém žalobním návrhu nezpochybňoval konkrétní technický postup prováděné obnovy katastrálního operátu, ani tuto námitku neuplatnil ve

lhůtě určené k podání žaloby dle § 72 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve své výpovědi poukázal na majetkové dopady výsledku obnovy katastrálního operátu, na základě níž se výměra jeho pozemku p. č. x zmenšila o 211 m². V průběhu jednání právní zástupce žalobce dále poukázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. 10. 2016, č. j. 10 A 57/2015-76, jehož závěry by měly být aplikovány i v nyní souzené věci, tj. při obnově katastrálního operátu mělo dojít k vyznačení duplicitního vlastnictví k předmětné výměře 211 m², přičemž je dále na vlastnících, aby se v rámci civilního řízení s touto duplicitou vypořádali. Žalovaný na to reagoval nepochopením konkrétní situace ze strany žalobce a popisem průběhu samotné obnovy katastrálního operátu. Navíc poukázal na možnost zpřesnění vlastnických hranic v katastru nemovitostí na základě geometrického plánu a souhlasného prohlášení vlastníků, kteří se na změně hranic v evidenci katastru nemovitostí shodnou.

V. Posouzení věci krajským soudem

10. Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě dle ustanovení § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) osobou k tomu oprávněnou dle ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. a jde o žalobu přípustnou ve smyslu ustanovení § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.
11. Lze na tomto místě připomenout, že o žalobě proti rozhodnutí o námitkách proti obsahu obnoveného katastrálního operátu je příslušný rozhodnout soud ve správním soudnictví (srov. usnesení zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ze dne 15. 6. 2005, č. j. Konf 90/2004-12).
12. Krajský soud v Brně přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první, s. ř. s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
13. Předně se soud zabýval nepřezkoumatelností žalobou napadeného rozhodnutí, neboť se jedná o tak závažnou vadu, že se jí soud musí zabývat z úřední povinnosti nad rámec dalších uplatněných žalobních námitek. Je-li totiž správní rozhodnutí nepřezkoumatelné, lze jen stěží uvažovat o jeho přezkumu správním soudem, což ostatně vyplývá již z lingvistické stránky věci, kdy nepřezkoumatelné rozhodnutí prostě nelze věcně přezkoumat.
14. Podle žalobce se správní orgány nevypořádaly s jeho některými námitkami, v důsledku čehož je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Konkrétně žalobce poukazuje na nevypořádání tvrzení spojených se vznikem soukromoprávních sporů vzniklých v důsledku obnovy katastrálního operátu, neboť nový majitel zídky nebude mít motivaci ji stavebně udržovat a opravovat, jelikož pro něj nebude mít žádný funkční význam. Nevypořádanou námitkou je též dodržení reálných hranic pozemků, jakož i skutečnost, že zaměřením hranic předmětných pozemků dle skutečného stavu v terénu by v předmětné lokalitě nikdo nebyl poškozen na úkor zvýhodnění jiného vlastníka.
15. Žalobcem uvedené námitky jsou však v rozhodnutích správních orgánů vypořádány. Byť žalovaný na straně 12 napadeného rozhodnutí spíše obecně uvedl, že prvostupňové rozhodnutí fakticky obsahuje vypořádání odvolacích námitek žalobce, lze ve svém souhrnu z odůvodnění prvostupňového i napadeného rozhodnutí zjistit, že správní orgány se alespoň implicitně s těmito námitkami vypořádaly.

16. Na několika místech obou správních rozhodnutí se správní orgány zabývaly otázkou vlastnických vztahů. Konkrétně na straně 11 napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že správním orgánům nepřísluší rozhodovat o průběhu vlastnických hranic pozemků v terénu, ani o tom, kdo je vlastníkem určité části pozemku a kdo nikoliv. Obdobně katastrální úřad na straně 5 prvostupňového rozhodnutí uvedl, že je pouze orgánem evidenčním, kterému nepřísluší rozhodovat o vlastnictví pozemku či jeho části. V tomto směru je vypořádána i námitka stran dodržení reálných hranic pozemků a provedení obnovy katastrálního operátu dle skutečného stavu v předmětné lokalitě.
17. Správní orgány ve svých rozhodnutích popsaly průběh prováděné obnovy katastrálního operátu, uvedly, na základě jakých podkladů a právních předpisů tuto obnovu prováděly, a vyjádřily se též k námitkám uplatněným žalobcem v průběhu správního řízení.
18. S ohledem na vše shora uvedené proto soud shledal námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí za nedůvodnou.
19. Podstatou sporu v nyní souzené věci je posouzení důvodnosti námitek žalobce proti provedené obnově katastrálního operátu v katastrálním území x.
20. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce podal dne 24. 11. 2016 námitku proti obnově katastrálního operátu v katastrálním území x a to ve vztahu k pozemku ve svém vlastnictví p. č. x, neboť jeho výměra se po provedené obnově operátu zmenší z 2 965 m² na 2 754 m², tj. o 211 m². V podané námitce žalobce zpochybnil výměru a zobrazení vlastnických hranic tohoto pozemku p. č. x.
21. Katastrální úřad prvostupňovým rozhodnutím námitku žalobce zamítl a potvrdil evidenci pozemku p. č. x dle provedené obnovy katastrálního operátu, neboť ke změně výměry došlo v důsledku zpřesnění novým výpočtem, nikoliv v důsledku chybného určení hranic pozemků. Navíc je zákres vlastnické hranice pozemku p. č. x shodný se zákresem vlastnické hranice evidované v mapě katastru nemovitostí před obnovou operátu. V odůvodnění se katastrální úřad soustředil zejména na správnost výměry pozemku p. č. x. Z určených souřadnic lomových bodů hranic pozemků v obnovovaném operátu byla vypočtena výměra pozemků a byl posouzen rozdíl (211 m²) mezi nově určenou výměrou (2 754 m²) a mezi výměrou dosud vedenou v souboru popisných informací (2 965 m²) v souladu s § 55 odst. 4 vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění účinném ke dni napadeného rozhodnutí (dále jen „katastrální vyhláška“). Mezní odchylka vypočtená dle bodu 14.9 katastrální vyhlášky činila 128 m², tudíž došlo k jejímu překročení, proto byla převzata výměra po provedené obnově katastrálního operátu. K ověření zjištěných skutečností katastrální úřad provedl kontrolní měření za použití digitálního planimetru. Před provedením obnovy katastrálního operátu byly hranice pozemku p. č. x zčásti určeny číselně na základě zeměměřických činností a zčásti vektorizací, tj. graficky. Evidovaná výměra dané parcely před obnovou operátu byla určena chybně. Katastrální úřad dále připomněl, že mu během řízení o opravě chyby v katastrálním operátu nepřísluší rozhodovat o průběhu vlastnických hranic pozemků a o poloze lomových bodů hranic v terénu, ani o tom, kdo je vlastníkem určité části pozemku. Jeho rozhodnutí nemohou zasahovat do sféry hmotně právních oprávnění a povinností účastníků řízení. Skutečná hranice mezi pozemky je ta, na které se shodnou vlastníci pozemků v terénu, zda s vytyčenou hranicí souhlasí, či nikoliv a zda hranici vytyčenou v terénu uznají jako vyznačení skutečného rozsahu vlastnictví. Ohledně rozdílu délky hranic předmětného

pozemku katastrální úřad poukázal na odchylky, které mohou vznikat při nahlížení a odečítání souřadnic a vzdáleností na adrese <http://nahlizenidokn.cuzk.cz>.

22. Proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce podal odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný připomněl, že katastrální operát byl v katastrálním území Dolní Bečva obnoven přepracováním dle § 40 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona a dle § 55 katastrální vyhlášky. Při této obnově byla analogová katastrální mapa převedena do elektronické podoby ve smyslu § 43 katastrálního zákona. Číselná digitalizovaná katastrální mapa byla vyhotovena bez zjišťování a měření hranic pozemků v terénu, v terénu byly zaměřeny pouze vybrané body existující v terénu a zobrazené v mapě, které byly využity pro transformaci rastrového obrazu mapy za účelem eliminace deformací zákresu původní mapy. Dále se žalovaný rozsáhle zabýval postupem obnovy katastrálního operátu, stanovením jednotlivých parametrů, určením lomových bodů a výpočtem výměry. V tomto směru žalovaný poukázal na původní poměrně řídký zákres části katastrálního území, v níž se nachází předmětný pozemek, a řadu změn doplňovaných do mapy katastru nemovitostí, při čemž mohlo docházet ke zkreslení obsahu mapy.
23. Ustanovení § 40 odst. 1 katastrálního zákona připouští tři způsoby obnovy katastrálního operátu, kdy stanovuje, že obnova katastrálního operátu je vyhotovení nového souboru geodetických informací a nového souboru popisných informací v elektronické podobě, které se provede a) novým mapováním, b) přepracováním souboru geodetických informací, nebo c) na podkladě výsledků pozemkových úprav.
24. V daném případě došlo k obnově katastrálního operátu dle § 40 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona, tj. přepracováním souboru geodetických informací, což znamená dle § 43 katastrálního zákona převod dosavadní katastrální mapy do elektronické podoby.
25. Podle § 55 odst. 2 katastrální vyhlášky se při obnově katastrálního operátu přepracováním provede a) částečná revize katastru v rozsahu alespoň podle § 43 odst. 5, b) doplnění pozemků dosud evidovaných zjednodušeným způsobem do obnovovaného souboru geodetických informací, c) oprava zjištěných chyb v katastru, d) porovnání souladu mezi souborem popisných a souborem geodetických informací.
26. Dle § 55 odst. 4 katastrální vyhlášky se v souboru popisných informací při obnově katastrálního operátu přepracováním při shodném kódu způsobu určení výměry ponechají dosavadní výměry v případě, že nejsou překročeny mezní odchylky, a v ostatních případech se zavedou výměry určené ze souřadnic lomových bodů v obnoveném katastrálním operátu.
27. Proti obsahu obnoveného katastrálního operátu je možné podle § 45 odst. 3 katastrálního zákona podat námitky během vyložení obnoveného katastrálního operátu a ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy skončilo jeho vyložení. O podaných námitkách rozhoduje katastrální úřad.
28. Nejvyšší správní soud v usnesení zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ze dne 15. 6. 2005, č. j. Konf 90/2004-12, shledal, že *„cílem obnovy katastrálního operátu je jeho aktualizace buď po stránce obsahové (je-li skutečný průběh hranic v terénu jiný, než jak je zapsán ve stávajícím katastrálním operátu – ať už následkem technické nedokonalosti původní evidence, faktického vývoje či v důsledku provedených pozemkových úprav), nebo po stránce formální (převedením katastrální mapy z*

grafické formy do formy grafického počítačového souboru). Již z tohoto stručného popisu je zřejmé, že obnova katastrálního operátu je souborem úkonů evidenčního a technického rázu a že nesměřuje ke změně právních vztahů; ostatně § 5 odst. 7 katastrálního zákona stanoví, že právní vztahy nemohou být dotčeny revizí údajů katastru, opravou chyb v katastrálním operátu ani obnovou katastrálního operátu, pokud jejich změna není doložena listinou.“

29. Lze mimo jiné poukázat též na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 22. 5. 2017, č. j. 52 A 16/2017-59, dle něhož „*obnova katastrálního operátu nemá vliv na hmotněprávní vztahy k nemovitostem a nemůže měnit vlastnictví k nim.*“
30. Z výše uvedeného je zřejmé, že obnova katastrálního operátu je souborem úkonů katastrálního úřadu technického a evidenčního charakteru (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 3. 1. 2005, sp. zn. 22 Cdo 1840/2003, publ. ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 15/2006 Sb., nebo rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26. 7. 2007, č. j. 29 Ca 162/2005-52, publ. ve Sbírce NSS pod č. 1432/2008). Obnovou katastrálního operátu nemohou být dotčeny právní vztahy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2010, č. j. 3 As 11/2010-259), katastrální úřad při jejím provádění není oprávněn jakkoliv rozhodovat o existenci či rozsahu vlastnického nebo jiného práva k dotčené nemovitosti a neřeší otázku, kdo je vlastníkem určité nemovitosti.
31. Pro daný případ lze konstatovat, že vlastnické právo žalobce je i po provedené obnově katastrálního operátu zachováno. Soud proto nepřisvědčil námitce žalobce spočívající ve tvrzení ztráty vlastnického práva k betonové zídce, která se má stát součástí pozemku p. č. x. Navíc tato námitka nesouvisí s předmětem nyní projednávané věci, kterým je způsob provedení obnovy katastrálního operátu v souladu s příslušnými zákonnými předpisy.
32. Až v průběhu ústního jednání žalobce rozporoval samotný způsob, jakým byla obnova katastrálního operátu realizována, včetně stanovení jednotlivých lomových bodů, k čemuž navrhl i vyhotovení znaleckého posudku z oboru geodzie (viz bod 9. tohoto rozsudku). Daná námitka je však opožděná, jelikož ji žalobce neuplatnil v žalobě ani ve lhůtě k podání žaloby dle § 72 odst. 1 s. ř. s.
33. Jako opožděnou námitku soud vyhodnotil též povinnost správních orgánů vyznačit duplicitu vlastnického práva, což žalobce dovozoval z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 10. 2016, č. j. 10 A 57/2015-76. Nicméně i tato námitka byla uplatněna až v průběhu ústního jednání a nikoliv ve lhůtě k podání žaloby dle § 72 odst. 1 s. ř. s. Navíc se Městský soud v Praze ve věci vedené pod sp. zn. 10 A 57/2015 zabýval skutkově i právně odlišnou situací, než která je podstatou nyní projednávané věci.
34. Žalobce dále namítl procesní pochybení správních orgánů spočívající ve skutečnosti, že účastníkem správního řízení nebyl vlastník pozemku p. č. x v katastrálním území x, u něhož byla výměra pozemku po provedení obnovy katastrálního operátu zvětšena o 266 m².
35. Soud se v případě této námítky ztotožnil s názorem žalovaného uvedeným na straně 2 napadeného rozhodnutí. Žalobce podal námitky týkající se pozemku v jeho vlastnictví p. č. x, proto správní orgány za účastníky správního řízení vzaly vlastníky sousedících pozemků. Žalobce požaduje, aby za účastníka byl považován i vlastník pozemku p. č. x, jde však o třetí osobu, jejíž práv se domáhat nemůže.

36. Ani námitce žalobce, že správní orgány měly uskutečnit místní šetření a zjistit a zaměřit příslušné hranice pozemků v terénu, zdejší soud nemohl přisvědčit. Jak bylo uvedeno v rekapitulaci správního řízení, správní orgány přistoupily k obnově katastrálního operátu přepracováním dosavadní analogové mapy do digitální podoby. Při této metodě nepřichází v úvahu místní šetření v terénu a nové zaměření nemovitostí, neboť smyslem této metody je, že mohou být a jsou využívány předchozí výsledky zeměměřických činností (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. 5. 2015, č. j. 30 A 28/2014-73). Správní orgány proto nebyly povinny a ani nemohly provádět jakékoliv místní šetření či zeměměřické činnosti příslušné hranice v terénu. Katastrální úřad, jehož postup následně aproboval žalovaný, postupoval v souladu s příslušnými právními předpisy.

VI. Shrnutí a náklady řízení

37. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
38. Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 24. září 2019

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu